

En särskilt vanlig fest

Julevangeliets beskrivning av den första julen går tillbaka två tusen år i tiden. Platsen för händelsen var ett litet hörn i östra delen av det mäktiga romerska imperiet. Huvudpersonerna var vanliga, anspråkslösa människor, en snickare och hans unga fästmö.

Den besvärliga resan från hemprovinsen i norr till Betlehem i söder var bara en bland många likartade resor, eftersom kejsarens påbud om skattskrivning hade satt människor i rörelse mot sina släkters hemstäder. Det var inte heller något märkligt med att ett litet barn föddes under resan och att bristen på logi tvingade folk att nöja sig med undermålig inkvartering.

Berättelsen om den första julen är alltså inte förunderlig i sig. Det är däremot förunderligt hur något som vanliga människor upplevt i sitt liv för länge sedan har blivit så viktigt att hela världen varje år går tillbaka till det. Vad gör denna händelse i historien så särskild att den har en stor allmän betydelse?

Nyckeln till att förstå det speciella med julen och samtidigt dess allmänna karaktär ligger i det barn som föddes i Betlehem, Jesus. Gud föddes som människa, som en av oss. Därför vet Gud vad det är att vara människa, och därför kan vi tryggt sätta vår tillit till honom och hans ledning.

Att julens händelser är både speciella och vanliga påminner också om att ingen är obetydlig för Gud. Han finns mitt i allt mänskligt liv, vare sig det är vanligt eller ovanligt. Var och en är värdefull i hans ögon och han älskar var och en. Därför är julen en stor fest för mänskligheten, en fest som är mer aktuell ju mer nöd och lidande vi ser i världen.

*"Ära i höjden åt Gud
och på jorden fred åt dem
han har utvalt."
(Lukasevangeliet 2:14)*

En god och välsignad julfest!

Tapio Luoma
Ärkebiskop
Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland